

červen 2012 | č. 6

PATHFINDER

JARNÍ TÁNÍ 2012

ZALOŽTE ODDÍL PATHFINDERA

PATHFINDER
TROCHA HISTORIE
NIKOHD NEZABÍJE...

VYROBTE SI SVŮJ DENÍK

JARNÍ TÁNÍ 2012

Je sobota ráno, 10. března 2012. Sluníčko i přes deštivou předpo- věď ukázalo svou tvář a v sokolovně na žlutavském kopci začíná být živo.

Ano, dnes se sem sjedou skoro všechny oddíly Zlínského okrsku. Oddíl žlutavských Sov společně se sborem Napajedla pořádá již 4. rokem víkendovou akci „Jarní tání“ pro svoje kamarády.

Pozvání přijaly oddíly: Bobři z Veselí, Daleká cesta z Malenovic, oddíl ze Vsetína, oddíl z Valašských Klobouků a oddíl z Blanska. Kromě pathfinderských oddílů přijeli na naši akci i kamarádi skauti ze Se- verky Zlín. Sál tělocvičny je už skoro zaplněn – přijelo asi 90 dětí, rádců a vedoucích.

Sobotní dopoledne začalo zpíváním, sobotní školou a samozřejmě nesmělo chybět zamyšlení z Bible, tentokrát v podání bratra Staňka. A to vše se neslo v duchu tématu Ježíš a zázraky.

Počasí nám přálo, takže jsme po výborné polévce od tety Olinky vyrazili ve skupinkách na procházku spojenou s biblickou soutěží po trase vedené Žlutavou. Na jednotlivých stanovištích děti plnily úkoly z Bible, s trochou poznávání přírody či oddílové činnosti.

Vítězem sobotní soutěže se stal oddíl Severka a Valašské Klobouky. Než jsme si společně zakončili sobotu, proběhlo tzv. „horké křeslo“, kde jsme vyzpovídali nejen jednotlivé vedoucí oddílů, ale i starostu obce Ing. Stanislava Koláře, kterého jsme na naši akci také pozvali.

Po večeri se celá sokolovna proměnila v jedno velké sportoviště. Nakonec jsme zalehli do spacáků a na dobrou noc ještě zhlédli film „Ježíš a zázraky“, to abychom byli na ráno dobře připraveni.

Ráno, po budíčku a rozcvičce v rytmu tance „Rotace“ i dalších po- dobných hitů, bylo již vše připraveno na začátek velkého sportov- ního soutěžení družstev. A jak jinak než na téma Ježíš a zázraky. Disciplíny, jako byly „Zázračný rybolov, Utišení bouře, Uzdravení slepého či ochrnutého, Nasycení hladových, Zázrak v Káně Gali- lejské“ aj., nás uvedly do nadšeného soutěžního varu. Všichni ze sebe vydávali maximum sil.

Po urputném boji a mnoha nástrahách zvítězilo družstvo Bobrů z Veselí na Moravě a odvezlo si krásný dort, míč a další drobnosti. Na druhém místě se umístila Daleká cesta a o třetí místo se dělilo družstvo z Valašských Klobouků a skautský oddíl Severka.

A už je tu pomalu čas loučení. Zůstávají nám vzpomínky na pěknou akci ve Žlutavě a už teď se všichni těšíme na Jarní tání v roce 2013.

Koloušek

ÚVODNÍK

Určitě jste již po prvním zalistování v naší pathfinderské příloze zaznamenali, že se její tvář i obsah trochu pozměnily.

Po letech trpělivé a vytrvalé redaktorské práce manželů Dvořáčkových dochází k výměně na redaktorských postech. O vaši čtenářskou přízeň se začínají ucházet noví autoři a designéři. Doufáme, že se nám podaří váš zájem udržet a také vás zapojit do spolupráce.

Obsahové těžiště chceme posunout trochu víc k té generaci „dříve narozených“, která podle průzkumu tvoří převážné procento čtenářů časopisu Advent.

První část přílohy zaměříme na historii a poslání Klubu Pathfinder, na jeho cíle a prostředky, se kterými pracuje.

V další části vám nabídneme inspirativní články a povídky použitelné nejen v práci s oddílem KP, ale i při práci v DSŠ, KD nebo třeba při sobotních či rodinných pobožnostech.

V části věnované rozličným nápadům pro činnost na schůzkách, výpravách nebo táborech si jistě přijdou na své jak vedoucí oddílů, tak samotné děti, když se je rozhodnou vyzkoušet v praxi pod vedením rodičů nebo starších kamarádů.

Nechceme také vypustit zprávy z vašich sborů a oddílů, a proto pište a posílejte dále své příspěvky na stejnou e-mailovou adresu, jak jste byli doposud zvyklí.

A jako úplnou novinku vám chceme nabídnout pohled „pod pokličku“ jednoho skutečného, současného oddílu pathfinderů, jehož příběhy zpracované do fotokomiksu si dělají ambice vás nejen pobavit...

Věřím, že si budeme rozumět.

Na další spolupráci s vámi se těší staronový redaktor přílohy Pathfinder

Jerry

a jeho nejbližší spolupracovnice

Katka Vojtkůvková.

Vážený čtenáři přílohy Klubu Pathfinder v časopise Advent. Dovol, abych před tvým zrakem poděkoval a popřál těm, kteří pro tebe pravidelně připravují tyto stránky. Dělán to proto, že ty dnešní již mají nového redaktora, a dělám to před tebou, protože ty jako čtenář jsi nedílnou součástí této práce. Naší snahou vždy bylo, aby tyto stránky byly srozumitelným a přehledným zdrojem informací pro každého, kdo se o Klub Pathfinder zajímá. Pro rodiče, babičky, dědečky i sborové společenství. Prostě pro každého, kdo chce vědět a rozumět. Jejich ambicí také je dávat dětem jasný signál, že i ony jsou součástí církevní rodiny, a proto i v Adventu najdou několik řádků, součástí nebo fotek pro sebe. O to vše se starali a velmi dobře vymýšleli a vytvářeli manželé Janka a Jean Dvořáčkovi. Děkuji Vám, Janko a Jeane, za vaši službu, za vaše dary a čas, který jste tomu věnovali. Dnešním číslem tedy vyvrcholilo střídání a já chci proto zároveň popřát tobě, Jerry, a tvému týmu, abyste měli spoustu dobrých nápadů a novým, svěžím způsobem pokračovali ve vedení této přílohy. Přeji vám mnoho spokojených čtenářů.

Dawny

PATHFINDER

TROCHA HISTORIE NIKOHO NEZABÍJE...

Původní, anglický termín „PATHFINDER“ je složenina dvou anglických slov: „path“ – „stezka“ a „finder“ – „ten, který nalézá“. Významově v naší věcné souvislosti jde o toho, kdo nalézá cestu v nepřehledném terénu a dokáže svěřené osoby dovést bezpečně přes překážky k cíli. Jde o ekvivalent nám v češtině již zdomácnělého termínu „skaut“ – indiánský zvěd, nebo „pionýr“ – osadník osidlující panenskou přírodu amerického kontinentu.

Organizace „KLUB PATHFINDER“ je přímým pokračovatelem „STEZKY PÍSMÁKA“, kterou v sedmdesátých letech začal organizovat v církvi

adventistů kazatel Vladimír Oháňka. Jeho program „Stezka“ a „Průkopník“ vycházel z amerického vzoru duchovní výchovy dětí v CASD. Dokázal ho však velmi citlivě přizpůsobit evropským podmínkám a našemu českému citění.

Jako bývalý vodácký skaut do tohoto programu promítl své zkušenosti skautského vůdce a velmi brzy získal mezi adventistickou mládeží řadu nadšených následovníků, které školil na táborech v dnes již legendárním Anině údolí.

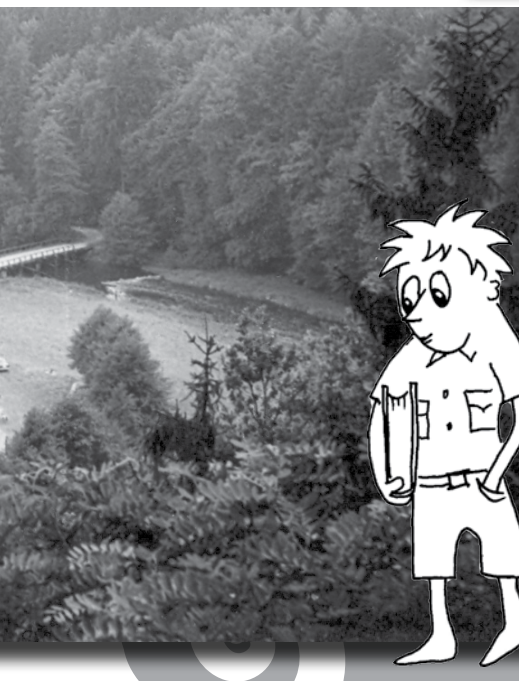
Sám patřím mezi jím vyškolené vůdce „Stežky písmačka“. A jak si pamětníci jistě vzpomenou, již v roce 1968 jsem pořádal 1. experimentální tábor s chlapci sborů Ostrava a Karviná na louce v Anině údolí, hned vedle velkého tábora, který vedl „Šedý Bobr“.

Rád vzpomínám na jeho zvučný basový hlas, kterým nám do duše vkládal zásady práce s dětmi, jež se pro mnohé z nás staly krédem na celý život. „Děti musí mít upřímně rádi. Ony to poznají. Nemilosrdně odhalí neupřímnost a nepřijmou žádný falešný zájem

o jejich osobu...“ byla jeho slova. „Potom se vám těžko podaří nasměrovat jejich srdce k Pánu Ježíši a cestu jejich života do Božího království!“ Byl to „milující táta“ s autoritou „šerpy“, horského vůdce, kterému všichni důvěřují. Šedý Bobr, jak jsme bratra Oháňku na táborech nazývali, zůstal své myšlenky věrný až do konce svého života. Ještě v důchodovém věku předával své zkušenosti a nadšení dalším mladým vedoucím pracovníkům

s dětmi v CASD a jím zapálená pochodeň je nesena dodnes těmi, kteří pracují v organizaci Klub Pathfinder. V čase tzv. „normalizace“, kdy si vládní politická garnitura uzurpovala veškeré právo na výchovu mladé generace prostřednictvím organizací, jako byly „Jiskry“, „Pionýr“ a „SSM“ – pro budoucí členství v KSC, byla práce bratra Oháňky zatlačena do illegality. Celá řada nás, nadšených

absolventů „Oháňkových vůdcovských kurzů“ (*přihlaste se na e-mail: jerry.slosarek@gmail.com – připravujeme setkání pamětníků Anina údolí), pracovala s dětmi podle programu Stezky písmáka ve svých domovských sborech. Jezdili jsme s dětmi na tzv. „rodinné tábory“, abychom nedráždili „strážce socialismu“, a svou práci s dětmi jsme dále rozvíjeli pod „křídly“ turistických nebo přírodopisných organizací, jako byly TOMy, Brontosauři, Ochránci přírody, později pak KPJF, Woodcraft apod.

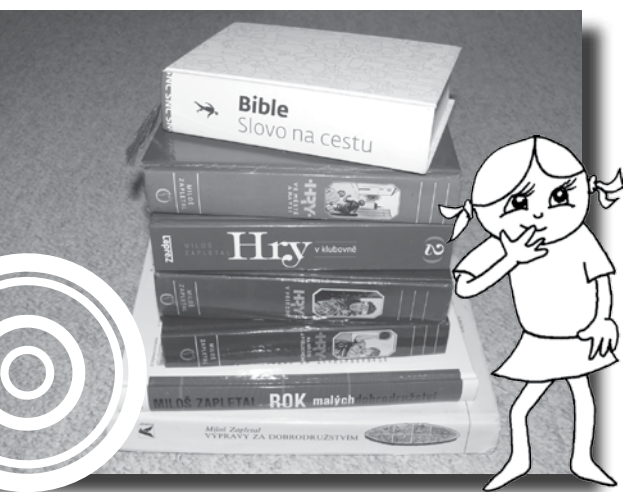
Všichni jsme snili o možnosti tuto práci s dětmi konat svobodně, bez omezení a strachu, že budeme tehdy všemocnou KSC odhaleni, vyšetřováni a případně i pro výstrahu exemplárně potrestáni. A nakonec se to, co se nám kdysi jevilo jako nereálná utopie, stalo skutečností. Bůh nám dopřál prožít tento „zázrak“. Dnes je však namísto otázka, zda ho dokážeme dobře využít...

Sepsal *Jerry*

pokračování příště

ZALOŽTE ODDÍL PATHFINDERA

Nemusí jít hned o velký kolektiv. Stačí pár dětí (4–6) přibližně stejného věku (v rozpětí 2–3 let), které máte ve sboru. Když je povzbudíte, určitě časem přivedou své kamarády ze školy nebo z okolí svého bydliště. Klíčovou bude vaše ochota věnovat jim část svého volného času. Pro zajímavou aktivitu se děti vždy dají nadchnout.

V době, kdy se o zájem a čas našich dětí uchází mocná média, jako jsou TV, internet a počítačové hry, roste u nich absence „osobního“ kontaktu s přírodou a našimi bližními. Škola, hudebka, jazykové kurzy, sportovní tréninky zabírají většinu času života dětí a to málo volného času, který jim po tom všem zbývá, dnes děti většinou investují do virtuální reality. Pojmy přátelství, romantika, krásy přírody, kamarádství a dobrodružství má současná mladá generace stále více spojené s technickými fenomény, jako je film a digitální svět. Komunikace probíhá přes esemesky a facebook. Soutěží, bojují, „zabíjejí“ a vítězí u klávesnice. Na monitoru budují a ničí své imaginární říše anebo chovají své virtuální „štěňátko“, které krmí a venčí stiskem klávesy na mobilu...

S obavami a mnohdy zcela bezmocně sledujeme, jak se nám naše děti a vnoučata stále více vzdalují a mizí kdesi v „močálu“ virtuálního světa, odkud pro mnohé není návratu.

Moderní technika – „dobrý sluha“ – se před našima očima mění v „nesmlouvavého pána“. Denně „pařit“ WOWKO, COUNTER STRIKE nebo MINE CRAFT je „normál“; ale sledovat, jak v jarní přírodě raší sněženky, či pozorovat srnky a koloušky na pasece vyhodnotí většína teenagerů jako „uhozenou“ zábavu. Cítíme, že zprostředkovat našim dětem kontakt na Stvořitele přes jeho stvoření je důležitým požadavkem dneška. Jinak se pro ně může stát víra v Boha jen jakousi intelektuální záležitostí mimo sféru jejich zájmu.

Přemýšlíme nad různými formami evangelizace a často pomíjíme bez využití tento prostor v našem dosahu.

Zkušenost ukazuje, že nejlepším vedoucím pathfinderů je nadšený tatka některého z dětí, který ve spolupráci s nějakým mladším teenagerem – studentem vytvoří „partu“ čtyř a více kamarádů přibližně stejného věku, která se bude pravidelně scházet. Společné aktivity, hry a výpravy do přírody vás pak stmelí ve „sněhovou kouli“, která bude schopna na sebe nabalovat i další „vločky“ kamarádů. Vypůjčete si v knihovně knihy od Miloše Zapletala – Výpravy za dobrodružstvím, Rok malých dobrodružství a 4dílnou Encyklopedii her. Pořídte si překlad Bible „Slovo na cestu“ a takto vyzbrojeni – s modlitbou o Boží požehnání – můžete pro děti vykonat velký kus dobré práce.

Navštivte webové stránky Klubu Pathfinder, kde najdete spoustu dalších rad a inspirace k činnosti. A pokud se dobře rozjedete, zaregistrujte se jako oddíl pathfinderů. Tím získáte pro svou práci s dětmi celou řadu výhod. Staňte se pro děti „starším kamarádem nebo kamarádkou“, se kterými si děti mohou hrát, sdílet svá nadšení i znechucení; komu mohou říci vše, co je těší i trápí. Proste na modlitbách o moudrost a vytrvalost i v čase, kdy se ne vše bude vyvíjet ideálně a podle vašich představ. Teprve s odstupem delšího času poznáte, že tato vaše práce nebyla daremná v Pánu.

Jerry

VYROBTE SI SVŮJ DENÍK

V našem oddíle Daleká cesta používáme dva druhy záznamníků – DENÍK a tzv. KADET.

Deník je zápisník v tvrdých deskách formátu A6, který se dá celkem levně (30,- Kč) zakoupit v papírnictví. Nejlepší je takový, který má listy vázané. Lepená vazba listů se totiž častým otvíráním uvolní a pak listy začnou vypadávat!

Titulní strana je parádně vyzdobena a nese logo klubu Pathfinder + symbol a název oddílu. Na další list si nalepte svou fotku a uveďte jméno vlastníka. Napište adresu, kam se má deník v případě ztráty vrátit, a pokud budete chtít, můžete zde také uvést své telefonní číslo a případně i e-mailovou adresu.

Další listy obsahují seznam pro vás důležitých telefonních čísel na vedoucího oddílu, rodiče, kazatele, hasiče, policii, záchranou službu a lékaře. Několik stran také věnujeme pathfinderským symbolům – znak KP, heslo, zákon KP, hymna pathfinderů, vlajka apod.

Do deníku si zapisujeme záznamy z činnosti oddílu na schůzkách, výpravách a táborech. U každého záznamu nesmí chybět vlastnoruční ilustrace nebo nalepená fotka. Jako vedoucí vždy nakopíruji pár fotek z akcí na formát 8 x 5 cm a pak je dětem jako nálepky „prodávám“ za body získané v soutěžích a hrách.

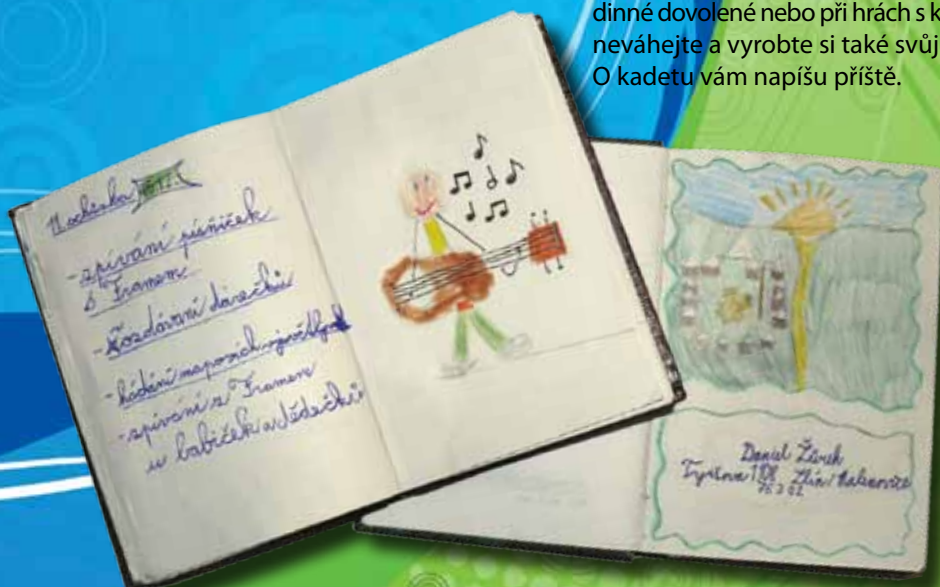

Každému tak vzniká hezký památník událostí, které prožíváme s oddílem. Vždy zdůrazňuji, že čím si deník povedou pečlivěji, tím větší radost jim později přinese, až budou jednou, jako dospělí, vzpomínat na své dětství.

Takový deník si můžete pořídit a vést i vy, děti, které v žádném oddíle nejste. Zážitky, které stojí za vzpomínku, se přihodí ve škole, na rodinné dovolené nebo při hrách s kamarády. A tak neváhejte a vyrobte si také svůj deník.

O kadetu vám napíšu příště.

Jerry

DALEKÁ CESTA 104 ZNOVUZROZENÍ ODDÍLU

KDYŽ DO NAŠEHO ZLÍNSKÉHO SBORU PŘIBYLÍ S NOVÝM KAZATELEM I DVA BRÁŠKOVÉ V NEJLEPŠÍM PATHFINDERSKÉM VĚKU – DANIEL A ONDRA, ROZHODL JSEM SE ZALOŽIT ZDE SVŮJ JUBILEJNÍ 10. ODDÍL. V ORGANIZACI KLUB PATHFINDER, KAM JSME SE PŘIHLÁSILI, JSME DOSTALI REGISTRAČNÍ ČÍSLO 104.

V NAŠEM SBORU JIŽ PŘED ČASEM VÍC JAK 25 LET FUNGOVAL ODDÍL STEZKY PÍSMÁKA POD VEDENÍM FRAMA MALÍŠE, A PRÁVĚ JEHO JSME SI POZVALI NA NAŠI ZAHAJOVACÍ SCHŮZKU, ABY NÁM O TOM NĚCO POVYPRÁVEL...

PŘINESL JSEM NAŠI VLAJKU A KRONIKU A PŘEDÁVÁM JE VÁM, ABYSTE NA NAŠI ČINNOST MOHLI NAVÁZAT NOVÝMI ZÁŽITKY

VŠICHNI JSME SE ZÁJMEM LISTOVALI V OBJEMNĚ KRONICE DO PŮLKY ZAPLNĚNĚ FOTKAMI A ZÁPISY Z ODDÍLOVÝCH AKČÍ

...A TADY V POČÍTAČÍ MÁM I VIDEOZÁZNAM Z NAŠICH TÁBORŮ

TO JE PARÁDA!

TO BYCH CHTĚL TAKY ZAŽÍT

KDĚ JSTE VZALI TO INDIÁNSKÉ OBLEČENÍ?

ZNAK I VLAJKU DALEKÉ CESTY ZACHOVÁME. DOUFÁM, ŽE DALEKÉ CESTĚ NEUDĚLÁME OSTUDU.

NAOPAK, JERRY, MY JI VE SVĚTĚ JEŠTĚ VÍC PROSLAVÍME

SLEDUJTE NAŠE ODDÍLOVÉ ZÁŽITKY V DALŠÍM ČÍSLE

